

Hugo Bouter

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΕΜΑΝ

Μαθήματα από το Β΄ Βασιλέων κεφ. 5

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση όλου ή μέρους του βιβλίου, και κάθε είδους εκμετάλευση χωρίς την γραπτή άδεια των εκδοτών. Αυτό το βιβλίο δεν προορίζεται προς πώληση.

“Υπαγε και λούσθητι . . . και καθαρίσθητι”

Β' Βασιλ. ε', 10, 13

“ Ο λελουμένος . . . είναι όλος καθαρός ”

Ι ωάννου ιγ', 10

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Η λέπρα του Νεεμάν, σελ. 5

Τα κύρια πρόσωπα, σελ. 5

Νεεμάν, ο στρατηγός του Συριακού στρατού,
σελ. 7

Η λέπρα του, σελ. 10

2. Μια απρόσμενη συμβουλή, σελ. 15

Ένα νεαρό κορίτσι από τη γη του Ισραήλ,
σελ. 15

Στο δρόμο για το βασιλιά του Ισραήλ, σελ. 18

Στον Ελισσαιέ, σελ. 20

3. Το λούσιμο του Νεεμάν στον ποταμό

Ιορδάνη σελ. 23

“Υπαγε και λούσθητι εν τω Ιορδάνη”, σελ. 23

Νέα ζωή εν Χριστώ, σελ. 25

Μια επταπλή ευλογία, σελ. 28

4. Πορεία σε μια νέα ζωή, σελ. 31

Η νέα ζωή ευγνωμοσύνης του Νεεμάν, σελ. 31

Ζώντας στην παρουσία του Θεού, σελ. 33

Ζώντας χωρίς κοσμικούς συμβιβασμούς, σελ. 35

5. Το τέλος του Γιεζεί, σελ. 39

Η απληστία του Γιεζεί, σελ. 39

Η σύγκρουσή του με τον Ελισσαιέ, σελ. 41

Η τιμωρία του, σελ. 43

1. Η Λέπρα του Νεεμάν

Β΄ Βασιλ. ε΄, 1

Σ' αυτό το μικρό βιβλίο θα μελετήσουμε την λέπρα του Νεεμάν και τη θεραπεία της από την πλευρά της Καινής Διαθήκης. Ο καθαρισμός του, μας προσφέρει μια ξεκάθαρη εικονογράφηση του καθαρισμού του αμαρτωλού από την αμαρτία. Αφού γνωρίσουμε αρχικά με συντομία τα κύρια πρόσωπα σ' αυτό το κεφάλαιο της Γραφής, στη συνέχεια θα εξετάσουμε το ερώτημα, γιατί η λέπρα είναι ένας τύπος της αμαρτίας.

Τα κύρια πρόσωπα

Στην πραγματικότητα αυτή η πολύ γνωστή ιστορία είναι ένα αριστούργημα αφηγηματικής δύναμης. Ένας αριθμός προσώπων εικονίζονται εδώ μ' έναν τρόπο που είναι λαμπερότερος και καθαρότερος ακόμα κι από την πιο συναρπαστική ιστορία. Αυτό δεν μας εκπλήσσει και τόσο αφού είναι ο Λόγος του Θεού που είναι ζωντανός και γεμάτος ενέργεια. Ας παρουσιάσουμε αρχικά τα κύρια πρόσωπα:

1. Νεεμάν, ο στρατηγός του Συριακού στρατού: ένας πολύ σεβαστός και αγαπητός άνδρας στα μάτια του κυρίου του και των υπηρετών του (εδ. 1, 13). Παρ' όλ' αυτά είχε ένα άλυτο πρόβλημα: ήταν ένας λεπρός.

2. Ένα νεαρό κορίτσι από τη γη του Ισραήλ. Ζούσε εξόριστη σε μια ξένη χώρα, αλλά παρέμεινε πιστή στο Θεό του Ισραήλ. Είχε μια μεγάλη πίστη και αγαπούσε τους εχθρούς της (εδ. 3). Αυτό το νεαρό κορίτσι παραμένει ανώνυμο, αλλά είναι πολύ αξιόλογο εξ' αιτίας των πνευματικών του προσόντων.

3. Ο βασιλιάς του Ισραήλ. Το όνομά του δεν αναφέρεται, αλλά υποθέτουμε ότι ήταν ο Ιωράμ ο υιός του κακού Αχαάβ. Είχε χαρακτηριστεί από απιστία, απελπισία και καχυποψία (εδ. 7).

4. Ο προφήτης Ελισσαιέ, ο εκπρόσωπος του ζωντανού Θεού. Είναι το κεντρικό πρόσωπο σ' αυτό το κεφάλαιο και χαρακτηρίζεται από

την απλότητα και αποφασιστικότητά του, προς τους επίγειους άρχοντες αλλά και προς τον υπηρέτη του Γιεζεί.

5. Γιεζεί, ο υπηρέτης του προφήτη. Στέκεται εδώ σε φανερή αντίθεση με τον κύριό του εξ' αιτίας της απληστίας, άγνοιας και κοσμικότητάς του. Τα βαθύτερα κίνητρα της καρδιάς του απογυμνώνονται όπως συνέβη αργότερα στον Ιούδα που ξεσκεπάστηκε από τον Ίδιο τον Κύριο. Το κεφάλαιο τελειώνει όπως ξεκίνησε: με έναν λεπρό! Η λέπρα του Νεεμάν συνδέθηκε για πάντα με τον Γιεζεί και τους απογόνους του (εδ. 27).

Νεεμάν, ο στρατηγός του Συριακού στρατού

Ο Νεεμάν ήταν ένας πολύ σεβαστός και δημοφιλής άνθρωπος. Το όνομά του σημαίνει επίσης, " τερπνότητα " ή " φιλικότητα " . Ο σεβασμός που είχαν οι άλλοι γι' αυτόν μπορεί να οφειλόταν στον υψηλό βαθμό που κατείχε. Και ο κύριός του και οι υπηρέτες του φαίνεται να είχαν μια ειλικρινή συμπάθεια προς αυτόν (εδ. 4-5, 13). Ωστόσο, στο εδ. 1 η τιμή που είχε είναι συνδεδεμένη με τις στρατιωτικές επιτυχίες του, " επειδή ο Κύριος δι' αυτού έδωκε σωτηρίαν εις την Συρίαν " .

Αυτή η τελευταία τοποθέτηση είναι αποκαλυπτική. Μας λέει στην πραγματικότητα ότι ο Κύριος βασιλεύει! Ο Θεός δεν κυβερνάει μόνο τον δικό Του λαό, αλλά και τα έθνη της γης. Αυτό ισχύει και σήμερα παρ' όλο που η διακυβέρνησή Του είναι συχνά ανεξιχνίαστη, και οι οδοί Του ανεξερεύνητοι. Αυτό είναι το πρώτο μάθημα που μαθαίνουμε εδώ. Ο Θεός δεν είναι ένας τοπικός θεός, ένας θεός των βουνών, ή ένας θεός των πεδιάδων, ή κάποιος των στοιχείων. Αυτή ήταν μια σκέψη των Εθνικών · ή ταν επίσης και η σκέψη των Συρίων (Α' Βασιλ. κ', 23). Όμως αυτό ήταν ένα λάθος. Ο Θεός είναι ο ζωντανός Θεός, ο Κύριος του ουρανού και της γης. Κρατάει ολόκληρο τον κόσμο στα χέρια Του.

Κατά δεύτερο λόγο, χρησιμοποιεί τα έθνη αν είναι απαραίτητο για να κρίνει τον δικό Του λαό. Η Αράμ (Συρία) ήταν μια τέτοια ράβδος παιδείας, στις μέρες του κακού Αχαάβ και των διαδόχων του. Και η Ασσυρία, παγκόσμια δύναμη που ανερχόταν τότε, θα ήταν το ίδιο σε μεγαλύτερη έκταση (Ησαΐα ι', 5). Η Αράμ είχε ήδη φοβίσει τον Ισραήλ από το βορρά στις μέρες του Σολομώντα (Α' Βασιλ. ια', 25). Δεν υπήρχε πάντα πόλεμος μεταξύ των δύο μικρών κρατών γιατί έκαναν και ειρηνικές διαπραγματεύσεις

(σύγκρινε την διαπραγμάτευση μεταξύ Αχαάβ και Βεν-αδάδ στο Α' Βασιλ. κ', 34). Η σχέση μεταξύ Συρίας και Ισραήλ εκείνη την εποχή έμοιαζε σαν μια ένοπλη ειρήνη. Ίδια ήταν η περίπτωση εδώ, αφού ο βασιλιάς του Ισραήλ είδε μια πρόφαση για έναν νέο πόλεμο στην επιστολή που δέχτηκε από τον βασιλιά της Συρίας (εδ. 7).

Γι' αυτό ο Θεός χρησιμοποίησε αυτόν τον βορινό εχθρό, σαν την ράβδο του θυμού Του. Αράμ σημαίνει " υψηλή ", ή " υψωμένη ". Στην Αράμ βλέπουμε μια εικόνα του κόσμου, σαν τον υπερήφανο αντίπαλο του λαού του Θεού, έναν λαό που είναι πεπεισμένος για τη δική του υπεροχή, που μας μιλάει με ικανοποίηση σχετικά με τις προσωπικές του δυνατότητες (σύγκρινε την στάση του Νεεμάν στο εδ. 12). Αν ο λαός του Θεού βρίσκεται σε μια άσχημη κατάσταση θα πρέπει να γευτεί την ήττα όταν είναι αντιμέτωπος με τον κόσμο. Αυτό ισχύει και σήμερα. Το αναγνωρίζουμε εμείς αυτό;

Υποθέτουμε ότι η νίκη του Νεεμάν επί του Ισραήλ πράγματι κερδήθηκε αν και αυτό δεν μας αναφέρεται με πολλά λόγια. Υπάρχει μια ενδιαφέρουσα Ιουδαϊκή παράδοση που λέει ότι ο Νεεμάν ήταν ο τοξότης που πλήγωσε τον βασιλιά Αχαάβ στη μάχη κοντά στη Ραμώθ της Γαλαάδ (Α' Βασιλ. κβ', 34). Άλλοι σκέφτονται για μια νίκη της Αράμ επί της Ασσυρίας. Το δεύτερο βιβλίο των Βασιλέων ωστόσο, κάνει ξεκάθαρο ότι ο Ελισσαιέ έπαιξε έναν σπουδαίο ρόλο στους πολέμους μεταξύ της Αράμ και του Ισραήλ. Ο προφήτης εμφανίστηκε ακόμα και στην Δαμασκό και αναμίχθηκε στον διορισμό του Αζαήλ ως βασιλιά της Αράμ (Β' Βασιλ. η', 7). Όλα αυτά ανήκαν στο σχέδιο του Θεού προκειμένου να τιμωρήσει το λαό Του που είχε πλανηθεί, και να τον καλέσει να μετανοήσει.

Ο Νεεμάν, ο στρατηγός του Συριακού στρατού, ήταν επομένως ένας μεγάλος άνδρας. Ο καθένας συμπεριφερόταν με ευμένεια σ' αυτόν. Μάλιστα έγινε ακόμα κι ένα όργανο στα χέρια του Κυρίου. Θα λέγαμε ότι ήταν πετυχημένος σε όλα. Εν τούτοις ήταν όλα μια επίδειξη. Ήταν μονάχα η εξωτερική πλευρά της ζωής του.

Η λέπρα του

Ο Νεεμάν έκρυβε ένα πρόβλημα. Το θαυμάσιο πορτραίτο του εδαφίου 1 τελειώνει με ένα σοβαρό " όμως ". Αναφέρεται μ' έναν

τόσο εντυπωσιακό τρόπο, " λεπρός όμως " . Είχε μια αθεράπευτη ασθένεια και κανένας δεν μπορούσε να τον βοηθήσει. Είναι πιθανόν αυτή η ασθένειά του να ήταν σε αρχικό στάδιο γιατί το εδ. 11 μιλάει για κάποιο " τόπο " στο σώμα του που έχει προσβληθεί.

Όμως η ασθένειά του θ' απλωνόταν ύπουλα και θα επεκτεινόταν σε διάφορα μέρη του σώματός του. Αυτή ήταν μια τρομερή προοπτική. Τι θα τον περίμενε στο μέλλον; Πώς θα μπορούσε να ζήσει μ' αυτό το πρόβλημα;

Τι εννοεί η Γραφή με την λέπρα; Φαίνεται να είναι ένας όρος με μεγάλο εύρος που εφαρμοζόταν επίσης στα ενδύματα και τις οικίες (Λευιτ. 13-14). Σύμφωνα με κάποιους ανθρώπους περιελάμβανε κάθε είδους εξάνθημα και ασθένεια του δέρματος. Όμως ο νόμος που αφορά την ίδια την λέπρα, ήδη κάνει μια διάκριση μεταξύ της " πληγής της λέπρας " και "αβλαβών εξανθημάτων" (Λευιτ. ιγ', 39). Όταν αφορά ανθρώπους θα πρέπει να σκεφτούμε με ιδιαίτερο τρόπο την λέπρα, και βέβαια τέτοια είναι η περίπτωση του Νεεμάν και Γιεζεί, και αυτή της Μαριάμ (Αριθμ. 12). Βλέπουμε άλλα παραδείγματα αυτής στη ζωή του Μωϋσή (Εξοδ. δ', 6), του βασιλιά Αζαρία ή Οζία (Β' Βασιλ. ιε', 5, Β' Χρον. κς', 16).

Γνωρίζουμε ότι η ασθένεια και ο θάνατος, η θλίψη και ο θρήνος, είναι όλα συνέπειες της αμαρτίας (βλέπε Γένεση γ', 16). Ο θάνατος εισήλθε στον κόσμο εξ' αιτίας της αμαρτίας (Ρωμ. ε', 12). Η σχέση μεταξύ αμαρτίας και ασθένειας είναι ωστόσο, ένα πολύπλοκο πράγμα. Σε σχέση όμως με την *λέπρα*, μπορεί να ειπωθεί ότι αυτή η ασθένεια μας δίνει μια πολύ εντυπωσιακή εικόνα της αμαρτίας και των θανάσιμων ολέθριων συνεπειών της.

Τα ακόλουθα επιχειρήματα μπορούν ν' αναφερθούν για να υποστηρίξουν αυτό:

1. Η λέπρα ήταν μια μεταδοτική ασθένεια που συνέχιζε να εξαπλώνεται ύπουλα και να προσβάλει ολόκληρο το σώμα. Γνωρίζουμε ότι *δεν κατοικεί καλό* μέσα στην αμαρτωλή μας σάρκα (Ρωμ. ζ', 18).

2. Ο λεπρός θεωρείτο σαν ένας ζωντανός νεκρός. Ο Ααρών είπε για την αδελφή του ότι είναι "ως έκτρωμα, του οποίου είναι φαγωμένον το ήμισυ της σαρκός" (Αριθμ. ιβ', 12). Ως αμαρτωλοί είμαστε νεκροί στις αμαρτίες και τις παραβάσεις και

απαλλοτριωμένοι από τη ζωή του Θεού (Εφεσ. β', 1, δ', 18). Μόνο ο Θεός μπορεί να μας χαρίσει τη ζωή (βλέπε Β' Βασιλ. ε', 7).

3. Ο λεπρός θεωρείτο *ακάθαρτος*. Έπρεπε να σχίζει τα ρούχα του σαν ένα σημείο πένθους και να φωνάζει, "Ακάθαρτος! Ακάθαρτος" (Λευιτ. ιγ', 45). Με τον ίδιο τρόπο η ακαθαρσία και η αισχρότητα της αμαρτίας είναι συνδεδεμένη με μας μέσω της φύσης μας.

4. Ο λεπρός παρέμενε *έξω του στρατοπέδου* εξ' αιτίας της ακαθαρσίας του. Έξω από το μέρος που κατοικούσε ο Άγιος Θεός στο μέσον του λαού Του (Λευιτ. ιγ', 46, Αριθμ. ε', 2, ιβ', 14, Β' Βασιλ. ζ', 3, Β' Χρον. κς', 21). Κάποτε ζούσαμε χωρίς Θεό στον κόσμο, απαλλοτριωμένοι από Αυτόν.

5. Ο λεπρός *δεν θεραπευόταν* από κάποιον γιατρό, αλλά *καθαριζόταν* στην παρουσία του ιερέα. Η τελετή καθαρισμού στη βάση των προαναφε-ρόμενων θυσιών (μεταξύ αυτών μια προσφορά περί ανομίας και μια περί αμαρτίας για να γίνει ο εξιλασμός του λεπρού που θεραπεύτηκε) μας δεί-χνει το έργο του Χριστού. Μόνο το απολυτρωτικό Του έργο ήταν ικανό ν' απομακρύνει την μόλυνση της αμαρτίας. Επιπλέον, ως άνθρωποι που καθαριστήκαμε μέσω του θανάτου Του, μπορούμε να περπατάμε σε μια νέα ζωή, με τη δύναμη της ανάστασής Του. Το χρίσμα του Αγίου Πνεύματος (το λάδι) μας καθιστά ικανούς γι' αυτό.

Όταν βλέπουμε τον λεπρό Νεεμάν, μπορούμε να δούμε πραγματικά μια εικόνα του εαυτού μας. Μπορεί να διαθέτουμε κάθε είδους ταλέντο. Μπορεί να είμαστε πετυχημένοι. Οι άνθρωποι μπορεί να μας εκτιμούν. Εν τούτοις, στη ζωή του καθενός υπάρχει ένα σοβαρό " όμως ", δηλαδή το πρό-βλημα της αμαρτίας. Η ασθένεια της αμαρτίας μας προσβάλλει και μας καταστρέφει. Μέσω των δικών μας προσπαθειών δεν μπορούμε να λύσουμε αυτό το θανατηφόρο πρόβλημα που καταστρέφει τις ζωές μας. Όμως αυτό που είναι αδύνατο στον άν-θρωπο, είναι δυνατό στο Θεό.

Ερωτήσεις

1. Σε ποιον από τους πέντε κύριους χαρακτήρες της ιστορίας

αναγνωρίζεις κάποια στοιχεία του εαυ-τού σου;

2. Μήπως είσαι κάποιο υπερήφανο κοσμικό πρόσωπο σαν τον Νεεμάν;

3. Παραδέχεσαι ότι εξ' αιτίας των αμαρτιών σου είσαι αθεράπευτα άρρωστος; Αναγνωρίζεις ότι είσαι ένας χαμένος αμαρτωλός, και δεν μπορείς να σώσεις μόνος σου τον εαυτό σου;

2. Μια απρόσμενη συμβουλή

Β΄ Βασιλ. ε΄, 2-9

Είδαμε στο πρώτο κεφάλαιο ότι η λέπρα είναι ένας τύπος της αμαρτίας. Τώρα θα δούμε πώς ένα νεαρό κορίτσι από τη γη του Ισραήλ φανέρωσε την οδό της σωτηρίας στον λεπρό στρατηγό του Συριακού στρατού. Εδώ φαίνεται επίσης ότι δεν υπήρχε άνθρωπος που θα μπορούσε να βοηθήσει τον Νεεμάν: ούτε ο βασιλιάς της Αράμ, αλλά ούτε και ο βασιλιάς του Ισραήλ. Οι θεοί της Δαμασκού δεν μπορούσαν να του φέρουν ανακούφιση. Η σωτηρία μπορούσε να βρεθεί μονάχα στο Θεό του Ισραήλ. Γι' αυτό το λόγο ο Νεεμάν έπρεπε να πάει στον Ελισσαιέ τον αντιπρόσωπο του ζωντανού και αληθινού Θεού.

Ένα νεαρό κορίτσι από τη γη του Ισραήλ

Ανθρωπίνως σκεπτόμενοι, το πρόβλημα του Νεεμάν ήταν άλυτο. Όμως ευτυχώς, γίνεται εντελώς ξεκάθαρο από την θεραπεία του, ότι μπορεί να βρεθεί η σωτηρία στο Θεό του Ισραήλ. Μόνο Αυτός μπορούσε να καθαρίσει τον Νεεμάν από τη λέπρα του. Ναι, έτσι σώζει ακόμα κι εμάς από τις πληγές της αμαρτίας. Όμως πρέπει να έρθουμε σ' Αυτόν με πίστη, και να μην περιμένουμε τη σωτηρία μας από τους μάγους αυτού του κόσμου (βλέπε εδ. 11). Είναι ο ζωντανός και αληθινός Θεός που μπορεί να μας βοηθήσει.

Είναι τόσο συγκινητικό που ένα νεαρό κορίτσι από τη γη του Ισραήλ φανέρωσε την οδό της σωτηρίας στον ισχυρό στρατηγό του Συριακού στρατού. Στο πρόσωπο της οικοδέσποινάς της, αυτό το νεαρό κορίτσι έκανε απλά μια μαρτυρία της πίστης της: "Είθε να ήτο ο κύριός μου έμπροσθεν του προφήτου του εν Σαμαρεία, διότι ήθελεν ιατρεύσει αυτόν από της λέπρας αυτού" (εδ. 3).

Ομάδες Συρίων επιδρομέων την είχαν απαγάγει και πουλήσει σε δουλοπάζαρο της Δαμασκού. Στην πραγματικότητα αυτή ήταν μια από τις κατάρεις που είχε πέσει πάνω στο λαό του Θεού. Ο Μωϋσής ήδη το είχε προφητέψει αυτό: "Οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουσι παραδοθή εις άλλον λαόν, και οι

οφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει και μαραίνεσθαι δι' αυτούς όλην την ημέραν· και δεν θέλει είσθαι δύναμις εν τη χειρί σου" (Δευτερ. κη' , 32). Μ' αυτό τον τρόπο αυτό το νεαρό κορίτσι είχε βρεθεί στο σπίτι του στρατηγού του Συριακού στρατού (εδ. 2). Η γυναίκα του Νεεμάν είχε γίνει η κυρία της. Ο Θεός το είχε επιτρέψει αυτό, και είχε οδηγήσει τα πράγματα μ' αυτό τον τρόπο γιατί είχε τους δικούς Του λόγους.

Ευτυχώς, αυτό το κορίτσι δεν επέτρεψε στον εαυτό της να οδηγηθεί από αισθήματα μίσους στο νέο της περιβάλλον. Παρά τη νεαρή της ηλικία, και παρά τις δύσκολες περιστάσεις της σε μια ξένη χώρα που είχε βρεθεί, έκανε μαρτυρία για το Θεό του Ισραήλ, και ακόμα περισσότερο, αγάπησε τους εχθρούς της. Όμοια κι εμείς ως πιστοί είμαστε αντιπρόσωποι, πρεσβευτές του Χριστού, και θα' πρεπε να μας ευχαριστεί να δίνουμε μια μαρτυρία για την ελπίδα που έχουμε στην καρδιά μας (Β' Κορινθ. ε' , 20, Α' Πετρ. γ' , 15). Γνωρίζουμε γι' αυτή την υψηλή κλήση;

Αυτό το νεαρό κορίτσι είχε μεγάλη πίστη στο Θεό της και στον προφήτη Του. Πώς γνώριζε ότι ο Ελισσαιέ ήθελε και μπορούσε να θεραπεύσει τον στρατηγό Νεεμάν από την λέπρα του; Ήταν μόνο η πίστη της που της το ψιθύριζε στο αυτί της. Ο Ελισσαιέ είχε πραγματοποιήσει κάθε είδους θαύμα, αλλά δεν είχε θεραπεύσει μέχρι τώρα έναν λεπρό. Το διαβάζουμε αυτό στην Καινή Διαθήκη. Παρ' όλο που υπήρχαν πολλοί λεπροί στον Ισραήλ στους καιρούς του Ελισσαιέ, κανένας από αυτούς δεν θεραπεύτηκε (Λουκά δ' , 27). Εκτός απ' όλ' αυτά, ο Θεός έπρεπε να τιμωρήσει το λαό Του γιατί υπηρέτούσαν τα είδωλα. Κανένας Ισραηλίτης δεν είχε θεραπευτεί αυτές τις μέρες εκτός από τον Νεεμάν τον Σύρο. Μ' αυτό τον τρόπο η χάρις του Θεού εξαπλώθηκε στα Έθνη.

Στο δρόμο για τον βασιλιά του Ισραήλ

Η γυναίκα του Νεεμάν πίστεψε τα λόγια της μικρής της δούλης, και τα μετέφερε στον άνδρα της. Ο Νεεμάν με τη σειρά του τα μετέφερε στον κύριό του, τον βασιλιά της Συρίας (εδ. 4). Εν τω μεταξύ η ασθένεια του στρατηγού του στρατού είχε γίνει γνωστή δημόσια. Το ένα πράγμα οδηγούσε στο επόμενο και το θέμα αντιμετώπιστηκε μ' έναν διπλωματικό τρόπο (που μοιάζει να ήταν συνηθισμένο στον αρχαίο κόσμο για τα ιατρικά θέματα). Σκοπός αυτού ήταν να προσεγγίσει στη συνέχεια ο βασιλιάς του Ισραήλ τον "προφήτη στη Σαμάρεια" που τελικά ήταν κατώτερός του

κατά τα κοσμικά πρότυπα.

Ο Νεεμάν μετέφερε μια επιστολή από τον βασιλιά του, όπως επίσης κι ένα πλούσιο δώρο. Ο βασιλιάς της Συρίας επιθυμούσε να μοιραστεί ο ίδιος προσωπικά από τον πλούτο του για να βοηθήσει έναν από τους καλύτερους στρατιωτικούς του. Αυτό το δώρο αποτελείτο από μια ποσότητα τριακοσίων σαράντα κιλών αργυρίου, εβδομήντα κιλών χρυσού και δέκα αλλαγές ενδυμάτων (εδ. 5). Αυτά αντιπροσώπευαν μια τεράστια περιουσία. Ο χρυσός και το ασήμι είχαν αξία πολλών εκατομμυρίων λιρών.

Ο Νεεμάν έφτασε στην Σαμάρεια με την επιστολή που έλεγε: “Και τώρα καθώς έλθη η επιστολή αυτή προς σε, ιδού, έστειλα προς σε Νεεμάν τον δούλον μου, διά να ιατρεύσης αυτόν από της λέπρας αυτού” (εδ. 6). Η άφιξη του έγινε η αιτία μιας αναστάτωσης στην αυλή του βασιλιά του Ισραήλ, αφού εξέλαβε αυτήν την επιστολή σαν μια πρόφαση, μια πρόκληση για πόλεμο (εδ. 7). Απελπισμένος σκίζει τα ρούχα του. Μια τόσο απαισιόδοξη αντίδραση μπορούσε ν’ αναμένεται από τον βασιλιά Ιωράμ (βλέπε γ’, 13). Ο βασιλιάς γνώριζε πολύ καλά ότι δεν ήταν ένας υιός των θεών στον οποίο θα μπορούσε ν’ αποδοθεί μια θεραπευτική δύναμη (μ’ αυτό τον τρόπο έβλεπαν πολύ συχνά στα ειδωλολατρικά έθνη τους βασιλιάδες τους).

Όμως δυστυχώς, έλαβε μάταια το όνομα του Θεού λέγοντας: “Θεός είμαι εγώ, διά να θανατόνω και να ζωοποιώ, ώστε ούτος στέλλει προς εμέ να ιατρεύσω άνθρωπον από της λέπρας αυτού;” (εδ. 7). Στην πραγματικότητα αυτό επισημαίνει τη σοβαρότητα της κατάστασης: μόνο ο Θεός που είχε επιτρέψει την θανάσιμη ασθένεια μπορούσε να φέρει ανακούφιση και να κάνει τον νεκρό να ζήσει.

Στον Ελισσαιέ

Φαίνεται ότι ο βασιλιάς Ιωράμ δεν σκέφτηκε καθόλου τον Ελισσαιέ, παρ’ όλο που αυτές τις μέρες ο προφήτης ήταν το κανάλι των ευλογιών του Θεού. Ο Θεός άπλωνε το σωτήριο χέρι Του στον Ισραήλ μέσω του προφήτη Του. Όμως ο προφήτης δεν είχε τιμή στη δική του πόλη. Φαίνεται ότι ο Ελισσαιέ ζούσε και πάλι στην πρωτεύουσα (βλέπε β’, 25, ς’, 32).

Έπρεπε να πάρει μόνος του αυτή την πρωτοβουλία. Γι’ αυτό έστειλε το ακόλουθο μήνυμα στον βασιλιά: “Διά τι διέσχισας τα

ιμάτιά σου; ας έλθη τώρα προς εμέ, και θέλει γνωρίσει ότι είναι προφήτης εν τω Ισραήλ” (εδ. 8β). Έτσι ήρθε τελικά ο Νεεμάν στον προφήτη Ελισσαιέ που εδώ ονομάζεται επίσης “ο άνθρωπος του Θεού” (εδ. 8 α). Τώρα είχε έρθει στο σωστό πρόσωπο, γιατί ο άνθρωπος του Θεού ήταν ο αντιπρόσωπος του ζωντανού Θεού, που πραγματικά έχει την δύναμη να θανατώνει και να ζωοποιεί.

Ωστόσο υπήρχε άλλο ένα πρόβλημα. Ο Νεεμάν συναισθανόταν την υψηλή του θέση. Ήρθε ως αξιωματούχος “μετά των ίππων αυτού και μετά της αμάξης αυτού” (εδ. 9). Γεμάτος υπερηφάνεια στάθηκε στην θύρα της οικίας του Ελισσαιέ. Δεν μπορούμε όμως να πλησιάσουμε το Θεό μ’ αυτόν τον τρόπο. Ο Νεεμάν δεν μπορούσε να βοηθηθεί κάτω από τους δικούς του όρους, αλλά κάτω από τους όρους που ο Θεός του προσέφερε. Έπρεπε να το μάθει αυτό όπως θα δούμε στη συνέχεια. Όμως αυτό ακριβώς είναι που πρέπει να μάθει ο κάθε αμαρτωλός: να πλησιάσει το Θεό αναγνωρίζοντας την αναξιότητά του. Δεν έχει νόημα να προσπαθώ να βελτιώσω τον εαυτό μου, ή να κερδίσω την σωτηρία με τις δικές μου αρετές. Πρέπει να έρθω όπως ακριβώς είμαι, σαν ένας χαμένος αμαρτωλός, κι έτσι θα με δεχτεί ο Θεός. Θα το κάνει αυτό από καθαρή χάρη.

Ερωτήσεις

- 1.** Είσαι κι εσύ επίσης σαν αυτό το νεαρό κορίτσι, ένας αντιπρόσωπος, ένας μάρτυρας του ζωντανού και αληθινού Θεού μεταξύ των γνωστών σου;
- 2.** Μήπως περιμένεις βοήθεια και σωτηρία από τους ανθρώπους, από τους άρχοντες αυτού του κόσμου;
- 3.** Ή έχεις πεισθεί ότι μόνο ο μεγάλος Προφήτης, ο αληθινός άνθρωπος του Θεού, δηλαδή ο Χριστός μπορεί να σε σώσει;

3. Το λούσιμο του Νεεμάν στον ποταμό Ιορδάνη

Β΄ Βασιλ. ε΄, 10-14

Τώρα θα δούμε πώς ταπεινώθηκε ο Νεεμάν και λούσθηκε επτά φορές στον ποταμό Ιορδάνη. Ωστόσο δεν παρέμεινε σ' αυτόν τον " τάφο " , αλλά εξήλθε σαν νέος άνθρωπος. Αυτό είναι ένα έξοχο παράδειγμα για μας που ως Χριστιανοί πειραματιστήκαμε μια πλήρη ανανέωση φορώντας τον νέο άνθρωπο.

Ύπαγε και λούσθητι εν τω Ιορδάνη

Ο Ελισσαιέ δεν θεώρησε απαραίτητο να μιλήσει προσωπικά στον Νεεμάν. Είχε σοφές προθέσεις που τον έκαναν να ενεργήσει μ' αυτό τον τρόπο όπως θα γίνει γνωστό πολύ γρήγορα, γιατί ο Νεεμάν έπρεπε πρώτα να ταπεινωθεί. Η υπερηφάνειά του έπρεπε να σπάσει. Έτσι ο ίδιος ο προφήτης δεν βγήκε από το σπίτι του, αλλά έστειλε απλά έναν αγγελιοφόρο με την παραγγελία: "Ύπαγε και λούσθητι επτάκις εν τω Ιορδάνη" (εδ. 10α). Την ίδια ώρα πρόσθεσε την ξεκάθαρη υπόσχεση: "και θέλει επανέλθει η σαρξ σου εις σε, και θέλεις καθαρισθή" (εδ. 10β). Στην κυριολεξία λέει: "θα επανέλθει η σάρκα σου". Εκτός των άλλων, μια από τις τρομερές συνέπειες της λέπρας είναι ότι η σάρκα του άρρωστου τρώγεται και σιγά-σιγά απομακρύνεται.

Ο ισχυρός στρατηγός του συριακού στρατού ωστόσο δεν ευχαριστήθηκε μ' αυτή την εντολή. Ο Νεεμάν μετέφρασε το μήνυμα του προφήτη σαν μια προσωπική προσβολή. Περίμενε μια εντελώς διαφορετική αντιμετώπιση, μια περίπλοκη ιεροτελεστία, όπως πιθανόν συνήθιζε με τους ειδωλολάτρες μάγους της χώρας του (εδ. 11). Φυσικά άξιζε μια τιμητική μεταχείριση. Εκτός των άλλων δεν ήταν οποιοσδήποτε. Και βέβαια είχε τη δυνατότητα ν' ανταμείψει τον Ελισσαιέ γενναιόδωρα για τις υπηρεσίες του, δεν μπορούσε;

Τι παραγγελία: "Ύπαγε και λούσθητι επτάκις εν τω Ιορδάνη!" Τι ταπείνωση! Δεν ήταν καλύτεροι και καθαρότεροι ο Αβανά και ο Φαρφάρ οι ποταμοί της Δαμασκού, από τον στενό και θολό

Ιορδάνη; Δεν μπορούσε να πλυθεί στο σπίτι του; Ο Νεεμάν μπορεί να σκέφτηκε ότι θα μπορούσε να θεραπευτεί (εδ. 12). Ωστόσο δεν ήθελε να παραιτηθεί από τα ποτάμια ούτε από τους θεούς της Δαμασκού. Μόνο αργότερα θ' αναγνώριζε ότι δεν υπήρχε Θεός σε όλη τη γη παρά μόνο στον Ισραήλ (εδ. 15). Ο Νεεμάν θύμωσε και αισθάνθηκε βαθιά πληγωμένος. Τότε ακούστηκε η διαταγή του προς τον αρματηλάτη: Στρίψε τα χαλινάρια! Επιστρέφουμε σπίτι!

Πρέπει να ήταν μια ήσυχη συνοδεία που ξεκίνησε να επιστρέφει με κατεύθυνση τη Συρία κατεβαίνοντας από τα βουνά της Σαμάρειας. Ίσως οι υπηρέτες του Νεεμάν πήραν το θάρρος και απευθύνθηκαν στον κύριό τους σ' έναν τόπο που αναπαυόντουσαν όχι μακριά από τον Ιορδάνη (εδ. 13). Το έκαναν πολύ διακριτικά και με τον απαραίτητο σεβασμό. Τίμησαν το διοικητή τους σαν έναν *πατέρα*. Του έδωσαν μια συμβουλή που δεν χωρούσε αμφιβολία, γιατί ήταν σοβαρή και βάσιμη. Εάν ζητείτο από τον Νεεμάν να κάνει κάτι δύσκολο, δεν θα' πρεπε να το κάνει; Δεν θα εξαντλούσαν κάθε δυνατό μέσο προκειμένου να γίνει υγιής; Ωστόσο, ο προφήτης τώρα του έδωσε μια απλή παραγγελία: "Λούσθητι και καθαρίσθητι". Τότε γιατί δεν άκουγε αυτά τα απλά λόγια του ανθρώπου του Θεού;

Νέα ζωή εν Χριστώ

Ήταν προς όφελος του Νεεμάν που θέλησε ν' ακούσει τα λόγια των υφισταμένων του. Δεν αντέδρασε υπεροπτικά: "Τότε κατέβη και εβυθίσθη επτάκις εις τον Ιορδάνην, κατά τον λόγον του ανθρώπου του Θεού" (εδ. 14α).

Εν τούτοις θα πρέπει να ήταν πολύ δύσκολο γι' αυτόν να ταπεινωθεί τόσο πολύ ενώπιον των κατωτέρων του. Έπρεπε να κατέβει από το ψηλό του άρμα, να βγάλει τα ρούχα του, και να *βυθιστείμέσα* στον Ιορδάνη όπως διαβάζουμε. Όμως το έκανε παρ' όλο που δεν παρέμεινε τίποτα από την αριστοκρατική του υπερηφάνεια. Επιπλέον δεν το έκανε για να ευχαριστήσει μόνο τους υπηρέτες του. Δεν τους άκουσε μόνο, αλλά συμφώνησε με τα λόγια του ανθρώπου του Θεού όπως μας λέει το εδάφιο. Υπάκουσε στο Θεό.

Αυτή είναι μια θαυμάσια εικονογράφηση της οδού της σωτηρίας. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε την πεσμένη μας κατάσταση, την

αμαρτωλότητά μας, την κατάσταση της λέπρας μας ενώπιον του Θεού. Πρέπει να ταπεινώσουμε τους εαυτούς μας ενώπιόν Του, και να κατέβουμε από το "ψηλό άρμα" της φυσικής υπερηφάνειας και σπουδαιότητάς μας. Πρέπει ν' ακολουθήσουμε το μονοπάτι που Εκείνος μας δείχνει μέσα στο Λόγο Του. Η θεία θεραπεία επέρχεται, ομολογώντας τις αμαρτίες μας, παραμερίζοντας τον παλιό άνθρωπο και κατεβαίνοντας στο ποτάμι του θανάτου. Με άλλα λόγια πρέπει να ταυτίσουμε τους εαυτούς μας διά πίστεως με έναν Χριστό που πέθανε για τις αμαρτίες μας. Δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα για να σωθούμε και να καθαριστούμε, για να δεχτούμε νέα ζωή: "ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού" λέει ο Κύριος Ιησούς (Ιωαν. ιδ' , 6).

Ο Νεεμάν ήταν υπάκουος και λούστηκε επτά φορές στον ποταμό Ιορδάνη. Το όνομα *Ιορδάνης* σημαίνει "κατέρχομαι" ή "ρέω προς τα κάτω". Αυτό το ποτάμι πηγάζει μεταξύ του Λιβάνου και του όρους Αερμών, και χύνεται στην Νεκρά Θάλασσα που βρίσκεται πολύ κάτω από το επίπεδο της θάλασσας. Αυτό είναι ένας θαυμάσιος τύπος του θανάτου του Χριστού, γιατί κατέβηκε από τα ύψη τ' ουρανού εκκενώνοντας τον Εαυτό Του. Ταπεινώθηκε και έγινε υπάκουος μέχρι το θάνατο. Ο αριθμός επτά μιλάει για τελειότητα. Ο Νεεμάν έπρεπε να λουστεί επτά φορές στον Ιορδάνη. Έπρεπε να φτάσει εντελώς χαμηλά. Τίποτα δεν μπορούσε να παραμείνει από τον παλιό άνθρωπο. Όμοια κι εμείς ως πιστοί, "συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον". "Ενωθήκαμε μαζί Του κατά την ομοιότητα του θανάτου Του" (Ρωμ. ς' , 4-5).

Όμως ο Νεεμάν δεν παρέμεινε στον υγρό τάφο. Βγήκε από αυτόν με μια νέα φύση: "...και η σαρξ αυτού αποκατέστη ως σαρξ παιδίου μικρού, και εκαθαρίσθη" (εδ. 14β). Αυτή είναι μια εικόνα της νέας ζωής που δεχτήκαμε ως Χριστιανοί. Δεν έχουμε πεθάνει μονάχα με τον Χριστό, αλλά έχουμε αναστηθεί επίσης μαζί Του σε μια νέα ζωή.

Μια εφταπλή ευλογία

Μέρος του κειμένου (εδ. 14β) ρίχνει φως σ' έναν αριθμό από σπουδαιές αλήθειες από την Καινή Διαθήκη (περισσότερο ή λιγότερο από σύμπτωση έχω καταλήξει σε επτά σημεία). Το βάπτισμα του Νεεμάν στον Ιορδάνη εικονογραφεί ότι:

1. Έχουμε *καθαριστεί* από τις αμαρτίες και τις ανομίες που μας κρατούσαν σφιχτά και μας μόλυναν στα μάτια ενός Άγιου Θεού (Ιωαν. ιγ', 10, Εβρ. ι', 22, Α' Πέτρ. α', 22).
2. Έχουμε *ελευθερωθεί* από τη δύναμη της αμαρτίας που μας λεηλατούσε κι εξαπλωνόταν ύπουλα στη ζωή μας (Ρωμ. η', 2).
3. Έχουμε *αναγεννηθεί* (Ιωαν. γ', 3+5).
4. Έχουμε *ζωοποιηθεί* μαζί με τον Χριστό (Εφεσ. β', 5, Κολοσ. β', 13).
5. Αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι *νέο κτίσμα*, τα αρχαία παρήλθαν (Β' Κορινθ. ε', 17, Τίτου γ', 5).
6. Έχουμε *απεκδυθεί* τον παλιό άνθρωπο και *έχουμε ενδυθεί* τον *νέο άνθρωπο* (Γαλ. γ', 27, Εφεσ. δ', 22-24, Κολοσ. γ', 9-10).
7. Από τώρα και εις το εξής μπορούμε να ζούμε μια *νέα ζωή* (Ρωμ. ς', 4).

Εδώ επίσης φαίνεται ότι η Γραφή συνήθως μιλάει για τον καθαρισμό του λεπρού και πολύ σπάνια για τη *θεραπεία του*. Όμοια, η αμαρτία μας κάνει ακάθαρτους ενώπιον του Θεού ο οποίος έχει καθαρότερα μάτια απ' το να βλέπει το κακό. Η υπόσχεση του προφήτη ήταν: "... και θέλεις καθαρισθή" (εδ. 10β). Κρατώντας αυτό, εδώ διαβάζουμε: "...και εκαθαρίσθη" (εδ. 14β). Κι εμείς επίσης, ως μαθητές του Χριστού είμαστε "εντελώς καθαροί" (Ιωαν. ιγ', 10).

Ερωτήσεις

1. Επιθυμείς να ταπεινωθείς ενώπιον του Θεού;
2. Έχεις ενωθεί διά πίστεως με τον Χριστό στο θάνατό Του και στην ανάστασή Του, και έχεις εκφράσει αυτό με το βάπτισμα;
3. Περπατάς κι εσύ επίσης σε μια νέα ζωή;

4. Πορεία σε μια νέα ζωή

Β' Βασιλ. ε', 15-19

Στο τέταρτο κεφάλαιο θα δούμε πώς ο Νεεμάν αφού καθарίστηκε, το μόνο που ήθελε ήταν να υπηρετεί το Θεό του Ισραήλ. Αυτό είναι ένα σπουδαίο μάθημα για εμάς, που ως Χριστιανοί επιθυμούμε κι εμείς επίσης να υπηρετούμε και να λατρεύουμε τον ζωντανό και αληθινό Θεό.

Η νέα ζωή ευγνωμοσύνης του Νεεμάν

Ποια ήταν η αντίδραση του Νεεμάν μετά τη θεραπεία και τον καθαρισμό του; Επέστρεψε στον Ελισσαιέ για να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του (εδ. 15α). Κάτω από αυτή την άποψη μοιάζει τέλεια με τον Σαμαρείτη στο ευαγγέλιο του Λουκά κεφ. 14, έναν ξένο που κι αυτός επέστρεψε να ευχαριστήσει το Θεό αφού καθарίστηκε από τη λέπρα του. Θα' πρεπε κι εμείς να κάνουμε το ίδιο αφού είμαστε οι λυτρωμένοι του Κυρίου. Θα' πρεπε να πέφτουμε στα πόδια του Σωτήρα μας, και να Τον τιμούμε για τη σωτηρία μας.

Μετά την αναγέννησή μας θα' πρεπε να φανερώνουμε επίσης μια νέα υπακοή. Έναν τύπο αυτής της υπακοής βλέπουμε εδώ. Δεν έμεινε ίχνος υπερηφάνειας στον Νεεμάν όταν επέστρεψε μαζί με όλους τους υπασπιστές του στον άνθρωπο του Θεού. Δεν παρέμεινε καθισμένος στο άρμα του, όπως είχε κάνει στην πρώτη τους συνάντηση, αλλά προχώρησε μέχρι το σπίτι του προφήτη. Πολύ ταπεινά μίλησε για τον εαυτό του σαν ένας υπηρέτης του Ελισσαιέ: "Ίδού, τώρα εγνώρισα ότι δεν είναι Θεός εν πάση τη γη, ειμή εν τω Ισραήλ· όθεν τώρα δέχθητι, παρακαλώ, δώρον παρά του δούλου σου (εδ. 15β).

Ο Νεεμάν είχε γνωρίσει τον αληθινό Θεό, το Θεό του Ισραήλ, τον Δημιουργό του ουρανού και της γης. Αναγνώρισε ότι όλοι οι άλλοι θεοί ήταν είδωλα, χωρίς καμιά δύναμη απολύτως για να σώσουν (βλέπε Ησαΐα με', 20). Ήθελε να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του στο Θεό και γι' αυτό προσέφερε ένα δώρο στον Ελισσαιέ. Το έκανε με καλές προθέσεις, όμως έπρεπε να μάθει ότι η χάρις του

Θεού προσφέρεται **εντελώς δωρεάν**. Αυτή η αρχή παραμένει και για μας η ίδια. Δεν μπορούμε να πληρώσουμε τίποτα για τη σωτηρία μας. Η σωτηρία εν Χριστώ είναι δωρεάν. Η αληθινή ευλογία μπορεί να έρθει μόνο από ψηλά και κατεβαίνει από τον Πατέρα των φώτων (Ιακώβου α', 17).

Αυτός είναι ο λόγος που ο προφήτης απέρριψε αποφασιστικά αυτή την ανταμοιβή. Ήταν απλά ένας υπηρέτης του ζωντανού Θεού και δεν μπορούσε να δεχτεί τίποτα για το θαύμα του καθαρισμού του Νεεμάν. Παρ' όλο που ο τελευταίος επέμενε προκειμένου να δεχτεί κάτι ο προφήτης, εκείνος συνέχισε ν' αρνείται (εδ. 16). Αυτή η αρχή είναι καλή και για μας επίσης: "δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε" (Ματθ. ι', 8). Είναι μια διεφθαρμένη οδός να σκεφτόμαστε ότι η ευσέβεια, δηλαδή η υπηρεσία του Θεού είναι ένα μέσον για να φέρει κέρδος (Α' Τιμ. ς', 5). Ωστόσο ο Γιεζεί ήταν ένα τέτοιο πρόσωπο, που είχε χάσει την οδό της αλήθειας, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Ζώντας στην παρουσία του Θεού

Όμως η καρδιά του Νεεμάν βρισκόταν στη σωστή θέση. Πέρα από το κάθε τι, είχε την επιθυμία να υπηρετήσει το Θεό του Ισραήλ. Αν και δεν μπορούσε να πληρώσει τίποτα στον προφήτη για τον καθαρισμό του, μπορούσε να του ζητήσει κάτι. Γιατί πραγματικά ο Νεεμάν ήθελε να ξεκινήσει μια νέα ζωή. Αυτό είναι αληθινό και για μας. Αφού αναστηθήκαμε με τον Χριστό σε μια νέα ζωή, θα' πρεπε να περπατάμε στα καλά έργα τα οποία προετοίμασε ο Θεός για εμάς (Εφεσ. β', 10). Ο στρατηγός του Συριακού στρατού είχε την ακόλουθη επιθυμία: "Και αν μη, ας δοθή, παρακαλώ, εις τον δούλον σου δύο ημιόνων φορτίον εκ του χώματος τούτου, διότι ο δούλος σου δεν θέλει προσφέρει εις το εξής ολοκαύτωμα ουδέ θυσίαν εις άλλους θεούς, παρά μόνον εις τον Κύριον" (εδ. 17).

Εδώ έχουμε μια ξεκάθαρη απόδειξη της αναγέννησής του, έναν θαυμάσιο καρπό της νέας ζωής που είχε δεχτεί. Όταν στραφήκαμε στο Θεό από τα είδωλα, το μόνο που επιθυμούσαμε από εκείνη τη στιγμή και στη συνέχεια ήταν να υπηρετούμε τον ζωντανό και αληθινό Θεό (βλέπε Α' Θεσσαλ. α', 9). Και θα' πρεπε να Τον υπηρετούμε σύμφωνα με το θέλημά Του, αυτό που μας έχει αποκαλυφτεί, πάνω σε μια βάση που απαντάει στην αγιότητά Του – όπως ακριβώς ο Νεεμάν επιθυμούσε να Τον υπηρετεί πάνω σε

καθαρό έδαφος.

Είναι πιθανόν να έκανε από αυτό το φορτίο με χώμα ένα "θυσιαστήριο εκ γης" για τον Κύριο, και να θυσίαζε σ' αυτό τα ολοκαυτώματά του, και τις ειρηνικές προσφορές (βλέπε Έξοδ. κ', 24). Οι πατριάρχες του Ισραήλ είχαν ενεργήσει μ' αυτό τον τρόπο. Συχνά έκαναν ένα "θυσιαστήριο εκ γης" όπως βλέπουμε στο βιβλίο της Γένεσης. Η υπηρεσία του αληθινού Θεού διαμορφώνεται στην προσωπική μας λατρεία, στις προσωπικές μας επαφές, αλλά επίσης και στη δημόσια λατρεία μας. Έχουμε ένα τέτοιο θυσιαστήριο στο οποίο επικαλούμαστε το όνομα του Κυρίου;

Ως Χριστιανοί έχουμε ένα τέτοιο θυσιαστήριο όπως ξεκάθαρα μας λέει η επιστολή προς Εβραίους στο κεφ. ιγ', 10. Αυτό δεν είναι στην κυριολεξία ένα "θυσιαστήριο εκ γης", ή ένα χάλκινο ή χρυσό θυσιαστήριο, αλλά ένα θυσιαστήριο με τη συμβολική έννοια της λέξης. Έχουμε ένα μέρος όπου συναντάμε το Θεό, ή για να το εκφράσουμε ακόμα καλλίτερα ένα Πρόσωπο μέσω του Οποίου μπορούμε να πλησιάζουμε το Θεό. Ο Χριστός ο Ίδιος είναι το αληθινό Κέντρο της λατρείας μας και δι' Αυτού έχουμε πρόσβαση στο Θεό, και την ελευθερία να εισέλθουμε στα Άγια (Εβρ. ι', 19, ιγ', 15). Υπηρετούμε το Θεό με μια καρδιά γεμάτη ευγνωμοσύνη προσωπικά και συλλογικά με τους υπόλοιπους; Ερχόμαστε κοντά Του ως ιερείς; Προσφέρουμε την θυσία του αίνου στο Θεό, που είναι ο καρπός από τα χείλη μας, ευχαριστώντας το όνομά Του; Αποδίδουμε σ' Αυτόν την τιμή για την μεγάλη Του σωτηρία; Συνειδητοποιούμε ότι οφείλουμε τον καθαρισμό μας μονάχα σ' Εκείνον;

Ζώντας χωρίς κοσμικούς συμβιβασμούς

Όμως εδώ βλέπουμε κάτι άλλο. Μια τέτοια ζωή στην παρουσία του Θεού θα φέρει επίσης και δυσκολίες, γιατί δεν μπορούμε να υπηρετούμε και το Θεό και τον κόσμο. Οι άνθρωποι που μας περιτριγυρίζουν θα επιμείνουν για να κάνουμε κάποιον συμβιβασμό. Ο Νεεμάν είχε επίσης αυτό το πρόβλημα. Το συνειδητοποίησε αμέσως και το ανέφερε με όλη την ειλικρίνεια στον Ελισσαιέ (εδ. 18). Ο κύριός του, ο βασιλιάς της Συρίας πιθανόν θα παρέμενε ένας υπηρέτης των ειδώλων. Θα' πρεπε να εισέλθει στο ναό των ειδώλων σαν τον υπηρέτη που θα

ακουμπούσε επάνω του ο βασιλιάς το χέρι του (βλέπε Β΄, Βασιλ. ζ΄, 2); Θα τον συγχωρούσε ο Κύριος, καθώς ένα μέρος των υποχρεώσεών του ήταν να γονατίζει ενώπιον του Ριμμών¹;

Δεν δέχτηκε μια πολύπλοκη απάντηση. Ο προφήτης είπε απλά “Υπαγε εν ειρήνη” (εδ. 19). Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Ελισσαιέ επιδοκίμαζε μια τέτοια ασάφεια. Είναι αδύνατον να υπηρετεί και το Θεό και τον Ριμμών ακόμα κι αν στον τελευταίο συνέβαινε αυτό μόνο από παράδοση. Ο Θεός δεν θέλει ο πιστός να έχει κοινωνία με τα είδωλα (Α΄ Κορινθ. ι΄, 14). Όμως Εκείνος θα του έλυne αυτή τη δυσκολία στον καιρό Του, και με τον τρόπο Του. Ο Ελισσαιέ ήταν πεπεισμένος γι’ αυτό, κι έτσι μπορούσε ν’ ανακουφίσει τη σκέψη του Νεεμάν. Τώρα ο Νεεμάν μπορούσε να συνεχίσει το δρόμο του χαρούμενος όπως αναφέρθηκε θαυμάσια για τον Αιθίοπα ευνούχο (Πράξεις η΄, 39). Κανένας δεν μπορούσε να του αρπάξει την ειρήνη που είχε βρει. Αυτή ήταν ακόμα και μια πολύ σοφή απόκριση. Άνθρωποι που μόλις έχουν αναγεννηθεί δεν πρέπει ν’ αντιμετωπίσουν μια μεγάλη λίστα από κανόνες και διατάξεις. Πρέπει να μάθουν να περπατούν δια πίστεως. Ο Θεός ο Ίδιος τους οδηγεί στα μονοπάτια της δικαιοσύνης χάριν του ονόματός Του, και θα τους βοηθήσει να λύσουν τα προβλήματά τους.

Ερωτήσεις

- 1.** Είσαι ευγνώμων για τη σωτηρία σου;
- 2.** Έχεις κι εσύ επίσης ένα “θυσιαστήριο” για να λατρεύεις τον Κύριο (βλέπε Εβρ. ιγ΄, 10);
- 3.** Είναι η νέα σου ζωή ως Χριστιανός χωρίς κοσμικούς συμβιβασμούς;

Σημειώσεις

- 1.** Ο Ριμμών ήταν ο θεός των Συρίων και ο Ασσύριος θεός των κεραυνών. Ήταν ο ίδιος με τον Αδάδ από τον οποίο προερχόταν το όνομα Βεν-αδάδ. Κάποιες φορές και τα δύο ονόματα τα βρίσκουμε μαζί στη σειρά όπως Αδάδ-Ριμμών (Ζαχαρ. ιβ΄, 11).

5. Το τέλος του Γιεζεί

Β΄ Βασιλ. ε΄, 20-27

Αφού είδαμε πώς καθαρίστηκε ο Νεεμάν και πώς αφιέρωσε τη ζωή του στο Θεό, τώρα στρέφουμε την προσοχή μας στο θλιβερό τέλος του Γιεζεί. Αυτή είναι μια σοβαρή προειδοποίηση για όλους τους κατ' όνομα Χριστιανούς.

Η απληστία του Γιεζεί

Το τέλος αυτού του κεφαλαίου της Γραφής σχηματίζει τον σκοτεινό απολογισμό της αφήγησης του καθαρισμού του Νεεμάν. Η απληστία του Γιεζεί βρίσκεται σε φανερή αντίθεση με την καθόλου φίλαυτη στάση του Ελισσαιέ. Τα ψέματα του υπηρέτη τονίζουν ακόμα περισσότερο την ειλικρίνεια του κυρίου του.

Εδώ βλέπουμε επίσης ότι ο Θεός δοκιμάζει τις καρδιές και τις σκέψεις (Ψαλμ. ζ΄, 9, Ιερεμ. ια΄, 20). Εκείνος μπορεί να διακρίνει τις σκέψεις και τις προθέσεις της καρδιάς (Εβρ. δ΄, 12). Επίσης “ φέρνει στο φως τα κρυπτά του σκότους, και φανερώνει τις βουλές των καρδιών ” (Α΄ Κορινθ. δ΄, 5). Έχει την δύναμη να εκθέσει τους υποκριτές γιατί γνωρίζει τα πάντα. Έτσι λοιπόν βλέπουμε εδώ τι σκέφτηκε ο Γιεζεί και ποιο είναι το σχέδιο που επινόησε (εδ. 20). Υπέθεσε ότι το μυστικό του θα παρέμενε κρυμμένο. Δεν υπολόγισε τον ζωντανό Θεό. Τι κακός υπολογισμός. Τι λάθος να σκεφτεί ότι θα μπορούσε να κακομεταχειριστεί τη θέση του και την εξουσία του ανθρώπου του Θεού χωρίς να υποστεί τις σοβαρές συνέπειες!

Ο Γιεζεί οδηγούμενος από την επιθυμία του για χρήμα και πλούτο έπεσε από την μια αμαρτία στην άλλη. Είναι ένας λυπηρός κατάλογος από αμαρτωλά ψέματα και κοροϊδία, περιφρόνηση και κακή χρήση της εξουσίας του κυρίου του. Πραγματικά, η αγάπη για τα χρήματα είναι η ρίζα όλων των κακών (Α΄ Τιμ. ς΄, 10). Και η πλεονεξία δεν είναι τίποτα λιγότερο από την ειδωλολατρεία (Κολοσ. γ΄, 5). Ο Γιεζεί είχε ακόμα και το θράσος να ορκιστεί στο Θεό ότι θα έτρεχε πίσω από τον Νεεμάν και θα έπαιρνε κάτι από εκείνον.... “πλην, ζη Κύριος”. Τι αυθάδης ψεύτικος όρκος! Ο Γιεζεί εμφανίστηκε σαν ένας ευσεβής, όμως γρήγορα αποκαλύφτηκε.

Ο υπηρέτης του προφήτη έδειξε πολύ μικρό σεβασμό στις συναλλαγές του προφήτη. Για τον ίδιο ήταν αδιανόητο να βοηθήσει ο κύριός του αυτό τον Σύριο, έναν εχθρό του Ισραήλ χωρίς καμία υποχρέωση από την πλευρά του. Προφανώς έδειξε πολύ μικρή σημασία σ' αυτό το γεγονός γιατί από αυτό γνώρισε ο Νεεμάν το Θεό του Ισραήλ και έμαθε να ζει διά *χάριτος*. Θα ήταν λυπηρό να χάσει μια τέτοια ευκαιρία. Πολύ γρήγορα έτρεξε πίσω του ν' αντισταθμίσει αυτή την αβλεψία!

Ο Νεεμάν είδε κάποιον να τρέχει πίσω του. Πήδηξε από το άρμα του και είπε με ενδιαφέρον "είναι όλα καλά"; (εδ. 21). Ο Γιεζεί είχε έτοιμο το ψέμα του. Δύο (φτωχοί) προφήτες είχαν έρθει στον Ελισσαιέ. Τώρα το αίτημα ήταν αν θα μπορούσαν να έχουν ένα τάλαντο αργυρίου και δύο αλλαγές ενδυμάτων. Φυσικά, απάντησε ο Νεεμάν. Ήταν χαρούμενος φανερώνοντας την ευγνωμοσύνη του μ' αυτό τον τρόπο, και προσέφερε την διπλή ποσότητα αργυρίου που του ζητήθηκε. Με την βοήθεια των υπηρέτων του Νεεμάν, ο Γιεζεί μετέφερε τα πάντα στο ύψωμα κοντά στον οίκο του Ελισσαιέ. Εκεί αποχαιρέτησε τους άλλους ανθρώπους, και έκρυψε το θησαυρό σε ένα ασφαλές μέρος (εδ. 22-24)

Ησύγκρουσή του με τον Ελισσαιέ

Σαν να μην είχε συμβεί τίποτα ο Γιεζεί πήγε στον οίκο και στάθηκε μπροστά στον κύριό του. Στάθηκε σαν ένας πιστός υπηρέτης. Ο Ελισσαιέ του έκανε μια αποκαλυπτική ερώτηση: "Από πού έρχεσαι Γιεζεί;" (εδ. 25α). Τέτοιες διαπεραστικές ερωτήσεις είναι χαρακτηριστικές στην Γραφή.

Για παράδειγμα στο βιβλίο της Γένεσης υπάρχουν τρεις θεμελιώδεις ερωτήσεις: "Πού είσαι;", "Τι έκανες;", "Από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις;" (Γεν. γ', 9 - δ', 10 - ις', 8).

Μ' ένα τελευταίο ψέμα ο Γιεζεί προσπάθησε να καλύψει το δόλο του: "ο δούλος δεν πήγε πουθενά" (εδ. 25β). Κυριολεκτικά απαντάει ότι δεν πήγε εδώ ή εκεί. Έπειτα ακολουθεί το ξεσκέπασμά του, γιατί ο Θεός είχε αποκαλύψει την αλήθεια στον Ελισσαιέ. Είχε δει αυτό που είχε συμβεί: "Δεν υπήγεν η καρδιά μου μετά σου, ότε ο άνθρωπος επέστρεψεν από της αμάξης αυτού εις συνάντησίν σου;" (εδ. 26α).

Ο Ελισσαιέ έθεσε ένα τελευταίο ερευνητικό ερώτημα: "είναι

καιρός να λάβης αργύριον και να λάβης ιμάτια και ελαιώνας και αμπελώνας και πρόβατα και βόας και δούλους και δούλας;" (εδ. 26β). Ο Γιεζεί σκέφτηκε ότι πραγματικά αυτή ήταν μια μοναδική ευκαιρία για ν' αρχίσει μια νέα ζωή. Αλήθεια, πόσοι πολλοί πιστοί ακόμα και σήμερα επηρεάζονται εύκολα από υλική ευημερία!

Όμως αν χρησιμοποιήσουμε το ερώτημα με κάπως πιο ελεύθερο τρόπο, βλέπουμε εδώ ότι ο Γιεζεί δεν αναγνώριζε την πραγματικότητα των ημερών που ζούσε. Δεν αναγνώριζε ότι ήταν μια περίοδος που σύντομα θα ερχόταν η κρίση (Λουκά ιβ', 56). Δεν κατάλαβε ότι ήταν καλλίτερα να φέρει τον ονειδισμό μαζί με τον άνθρωπο του Θεού από το να ζει στην ευημερία. Τι συμβαίνει όμως με τους εαυτούς μας; Συνειδητοποιούμε ότι ζούμε στις τελευταίες ημέρες; Είμαστε άνδρες συνετοί, ώστε να γνωρίζουμε τι έπρεπε να κάνει ο Ισραήλ; (βλέπε Α' Χρον. ιβ', 32). Επιθυμούμε να είμαστε πιστοί υπηρέτες του Κυρίου, που κοιτάζουν την επιφάνειά Του;

Η τιμωρία του

Ο Γιεζεί τιμωρήθηκε ακριβώς με την ίδια ασθένεια που είχε ο Νεεμάν πριν θεραπευτεί. Τώρα που λανθασμένα σφετερίστηκε το αργύριο του Νεεμάν, δέχτηκε επίσης και την ασθένειά του. Επιπλέον, ήταν μια συλλογική τιμωρία (βλέπε Ιησ. ζ', 24 – Δαν. ς', 24). Η λέπρα του Νεεμάν συνδέθηκε μαζί του αλλά και με τους απογόνους του για πάντα (εδ. 27α).

Έπειτα ο Γιεζεί έφυγε από τον κύριό του: "Και εξήλθεν απ' έμπροσθεν αυτού λελερωμένος ως χιών" (εδ. 27β, βλέπε Εξοδ. δ', 6 και Αριθμ. ιβ', 10).

Εντελώς σημαδεμένος από την ασθένειά του, "εξήλθεν απ' έμπροσθεν αυτού". Ήταν μια ηθική αδυναμία του να παραμείνει πλέον κοντά στον Ελισσαιέ, αν και θα μπορούσε να δηλωθεί καθαρός σύμφωνα με τον νόμο που αφορούσε τη λέπρα (Λευιτ. ιγ', 13).

Αυτή η αυστηρή τιμωρία του ήταν σύμφωνη με το βάρος των αμαρτιών του:

1. Δεν υπολόγισε ότι η αγάπη για τα χρήματα είναι η ρίζα πάντων των κακών
2. Υποχώρησε στις σαρκικές του επιθυμίες για πλούτο και

χρήματα

3 . Κακομεταχειρίστηκε την εξουσία του ανθρώπου του Θεού ενώπιον του Νεεμάν

4. Είπε ψέματα στον προφήτη

5. Κηλιδωσε την χάρη του Θεού προς έναν άνθρωπο που δεν ήταν Ισραηλίτης

6. Δεν έδειξε ότι κατάλαβε το τέλος των καιρών στους οποίους ζούσε.

Πόσο τρομερό είναι όμως για κάποιον που ζούσε τόσο κοντά στον Ελισσαιέ, να πρέπει να φύγει από την παρουσία του προφήτη μ' αυτό τον τρόπο! Δεν γνωρίζουμε αν τον συνάντησε ποτέ ξανά. Αυτή είναι μια σοβαρή προειδοποίηση για τους κατ' όνομα Χριστιανούς, γι' αυτούς που είναι οικείοι με τον Χριστό, τον Άνθρωπο του Θεού, και που δεν Τον γνωρίζουν με τις καρδιές τους. Το τέλος του Γιεζεί μας κάνει να σκεφτούμε αυτά που έγραψε ο Παύλος ένας σημαντικός προφήτης της Καινής Διαθήκης, προς τους Κορινθίους που ομολογούσαν ότι γνώριζαν τον Κύριο: Τους απηύθυνε μια σοβαρή προειδοποίηση: "Όστις δεν αγαπά τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, ας ήναι ανάθεμα. Μαράν αθά" - ο Κύριος έρχεται - (Α' Κορινθ. ις', 22).

Ένα τέτοιο πρόσωπο θα πρέπει ν' αντιμετωπίσει μια αιώνια τιμωρία, αιώνιο όλεθρο μακριά από την παρουσία του Κυρίου και από τη δόξα της δυνάμεώς Του (Β' Θεσσαλ. α', 9).

Ερωτήσεις

1. Έχεις ποτέ εξετάσει τον εαυτό σου να δεις αν είσαι ένας αληθινός πιστός (βλέπε Β' Κορινθ. ιγ', 5);

2. Συνειδητοποιείς όπως ο Γιεζεί, ότι είσαι ένας ένοχος αν δεν έχεις στραφεί αληθινά στο Θεό από τα είδωλα;

3. Ζητάς την παρουσία του Χριστού, του αληθινού Ανθρώπου του Θεού, με μια καθαρή καρδιά;

Η θεραπεία του Νεεμάν

Η θεραπεία του Νεεμάν δεν είναι απλά μια θαυμάσια ιστορία από το μακρινό παρελθόν. Έχει επίσης ένα μεγάλο ενδιαφέρον για εμάς που ζούμε στην αρχή του εικοστού πρώτου αιώνα μετά τη γέννηση του Χριστού. Σ' αυτό το μικρό βιβλίο μελετήσαμε τον Νεεμάν από την άποψη της Καινής Διαθήκης. Ο καθαρισμός του είναι μια θαυμάσια εικονογράφηση της οδού της σωτηρίας, του δικού μας καθαρισμού από την αμαρτία, της πλήρους εσωτερικής ανανέωσης που είναι αποτέλεσμα της πίστης στον Χριστό. Ο Νεεμάν καθαρίστηκε εντελώς, και από εκείνη τη στιγμή αφιέρωσε τη ζωή του στον ζωντανό και αληθινό Θεό. Το θλιβερό τέλος του Γιεζεί από την άλλη πλευρά, είναι μια σοβαρή προειδοποίηση για να μην αμελούμε μια τόσο μεγάλη σωτηρία.

Εάν θέλετε μια Καινή Διαθήκη, γράψτε μας στη διεύθυνση που βρίσκεται στην δεύτερη σελίδα αυτού του μικρού βιβλίου και θα σας την στείλουμε δωρεάν.